

Kültür

ESKİŞEHİR ATATÜRK LİSESİ YAYIN ORGANI AYDA BİR ÇIKAR

2016 MART

OKULUMUZDAN HABERLER

Okulumuz 1980 sonrası Türk şiirinin en önemli isimlerinde Haydar Ergülen'i ağırladı

Voleybol takımımıza başarılarından dolayı tebriklerimizi sunuyoruz.

Okulumuz 10/C sınıfı öğrencilerinden Ömercan DEMİR'i, Liselerarası Gençler Yüzme Yarışmasında ESKİŞEHİR BİRİNCİLİĞİ ve 3 farklı branşta da ESKİŞEHİR ÜÇÜNCÜLÜĞÜ kazandırdığından dolayı tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

SİZLERDEN GELENLER

Her aşkın sonu var derler ya hani bizim aşkımızın sonunun adım seslerini duyuyordum o giderken...Ardından bakmıştım bir süre.Zaten yağmur başlamıştı o anda.Gözlerimin yapamadığını bulutlar yapıyordu adeta.Adımlarımı atmaya çalıştım olmadı çünkü bıraktığı zamandaydım o sonbahar yaprakları misali zamanı.Yanımda ondan başka bir adam soruyordu işte,tanımaya çalışıyordu.Bu sefer ben sordum ona:
-En sevdiğin mevsim nedir?

anda.Ne ileri ne de geri gidemiyordum,gitmekte istemiyordum.Bırakmasın elimi sıkı sıkıya tutsun yine yeniden...

Zaman geçmişti,ben hala o günde kalmıştım.Görmüyordum elime düşen

+Yaz.Çünkü mavidir yaz.Güzeldir,denizdir.Siyahın maviyi kirletmediği tek mevsimdir yaz.Senin?

-Sonbahar.

+Neden peki?

-Sonbahar ben,ben sonbahar.Hırsla esen rüzgar sanki onu bırakana eser hırslı,hızlı,göklerdeki bulutlar hüznünü korkmadan yaşar o mevsim gözyaşlarını akıtır.Ama en acısı da ağaçlar.Yaprak terkeder,evini aşkını ağacını.Ağaç yaşar fakat sadece yaşar çünkü güzelliğinden eser kalmamıştır artık.Zaman geçer yaprak gider,ağaç kalır.Giden gidiyorda kalan hala o mevsimde kalıyor.İşte ben o ağacım,beni bıraktığı yerde onun için beceriksizce atan kırık kalbim,hüznün doruğu gözlerim ve arkasından gidemeyen korkak ayaklarımla hala onu bekliyorum.Dedim ya hani sonbahar ben,ben sonbahar işte.

Seni mutlu edebilecek onca kişi varken,sana sadece acı bırakıp giden o adamı hala seviyor musun?

-Evet var belki beni mutlu edebilecek insanlar fakat benim gülüşlerim bile kırık artık.Onların mutluluklarını hüznümle ezmeye hakkım yok.Hem maviyi sevemezsin ki,siyaha delice aşıkken...

Dilara ORMANOĞLU

DÜŞÜNCE

Dünya üzerinde yedi milyarı geçkin kişiyiz. Hepimiz farklıyız, dinimiz, dilimiz ve önemlisi düşüncelerimiz. İnsanlar toplumda düşüncelerine göre sınıflandırılırlar. Farklı görüşlere sahip kişiler dışlanan ,hor görülen ,

ESKİ AMA YENİ ŞEHİR

Selçuklular mıydı kazan Sultanönü'nü
Yoksa Bizans Devlet miydi
Kimin kazandığı fark etmezdi bu şehri
Sonuçta Eskişehir,bütün Türkmenliğin
birleştiği yerd.
Savaşın,devrimin kilit merkezidi Eskişehir
Eskimiş, yıpranmış bir tarih kitabıydı
sokakları ise
Her sokaktan bir eser çıkıyordu, Türkmenlik
adına ,kardeşlik namına
İlklerle başladığı anda hayata

Yaralıydı bu vatan uğruna

anormalmiş gibi bakılan insanlardır. Halbuki bir toplulukta herkes aynı şeyi düşünüyorsa o topluluk hiçbir şey düşünmüyor demektir.Önemli olan sabit bir durum hakkında sbit düşüncelere yer vermek değil ;farklı düşünceleri benimsemektir.

Eski Yunan kültüründe küpe takmak kölelik belirtisidir. Ancak günümüzde bir aksesuardır.Eski kavimler babaları ölünce onları kutsamak ,bedenlerinin layık olacağı yere gitmesini sağlamak için ölen babalarının etlerini yerlerdi bizse gömeriz çünkü ölen kişinin bedenimizde canlanacağını düşünmeyiz.

Hayal edelim bir evin her cephesinde bir pencere ve her pencerenin baktığı başka bir görüntü var.Birinci pencerede deniz var ; huzur, sonsuzluk, ikinci pencerede dipsiz karanlık; üçüncüde yemyeşil bir orman; dördüncüsünde sadece insanlar var.Sizce hangi görüntü iyidir?bunun cevabı herkese göre değişir.

”Eğer elinizde bir çekiç varsa ,her şey gözünüze bir çivi gözükmeye başlar.”Abraham Maslow’un dediğini gibi sizle elinizdeki çekice değil ;zihnimizde dönen düşünceler korkmadan ,yadırgamadan bakın . Çünkü insan farklılıkların dibine vurduğu zaman vardır.

Elif göz 10/A

Atatürk sesleniyorsa bu halka
Kıyıda, köşede kalanlardan değildi haritada
Devrim arabasına da sahipti, lületaşına da
Tiyatrosuna da gençlik merkezine de
Kısacası her yer tarih,her yer millet
kokuyordu.
Gökyüzünü birleştirmek istiyorsan eğer suyla
Otur Porsuk Çayı'nın yanına
Konuş ,dertleş o andaki mutsuzluğunla
Dolaşmak istiyorsa eğer canın o anda
Dolmuş atla git Sazova Parkına
Önce çocukları seyret, mutluluklarını göz ardı
etmeden
Sonra ise onları taklit ederken ,onlarla mutlu
olmayı öğren
Bu yüzden mi seviyoruz bilmem ki Eskişehir'i

Benliğini hala kaybetmediği için mi;
Ya da asillikle en ön safı kaptırmadığı için mi?

Nilay AÇAN

Şimdi ben sana hangi şiiri okusam ,
Mısralarında kafiyeler arayacaksın
Öyle ki gerdanına yıldızlar dokusam
Gidip ayın ihtişamıyla uyuyacaksın

Sözlerimde bulutlar indi de yere,
Yağmurlar bastırıp savrulup yele,
Gidip yar olacaksın sen de bir ele,
Bir kalbin figanın ne dem duyacaksın?

Bedenimden bir parçadır gözlerin
Ve her zerreme değer sözlerin
Derler ki şu savrulan isli közlerin
Dursun artık ne kadar yanacaksın ?

Dön de bir bak geride benim
Ruhum bi-tab arsızdır bedenim.
Ey ayrılıkla beni vıran edenim,
Ne dem şu zulmünden usanacaksın?

Demedim bir kez sana yorulduğum,
Ey vefasız sanma senden soruldum
Sevdanla tutuştum sonra duruldum,
Şu sefil halime nasıl dayanacaksın?

Dil-baz sana mest ,sana mest –ane
Her günü perişan gönlü virane .
Her demi giryan çeşm-i şahane
Bir gün sen de aşkla yanacaksın.
SEVGİ AKYOL 12/E

ÖĞRETMENLERİMİZDEN GELENLER

Ayrılığı yaşadın mı derinden?
Acısı derindedir
Yaşamak anlamsızlaşır o an
Hazmedemezsin ayrılığı
Hüznün çoktur
Kaygılısındır
Göz yaşların kendiliğinden akar
Yaşadıklarına bir kalemde çizgi
çekemezsin
Elin varmaz kaleme
Çaresiz hatıralara gömülürsün
Gülmeyi eğlenmeyi yasaklıyorsun kendine

Ölümü gözlersin
Kaygısızca
Ölümlü ayrılık kardeşidir ne de olsa
Kardeşini ararsın yana yakıla
Hem de ölümüne
Kavuşurum umuduyla beklersin
Yoksa yaşayamazsın
Onsuz yaşamak gelmez içinden
İnsan nasıl yarısından ayrı yaşar
Bu mümkün mü?

ÇETİN ALPTEKİN

ŞAİRLERİMİZDEN

Mavi

üstünde yağmurdan başka hiçbir şey yoktu
anlam olmak için yeterince çıplaktın
şiiirin nasıl bir şey olması gerektiğini
hatırlatıyordu gözlerin, sana böyle inandım:
ben inanmak için şiir yazıyorum, gözlerin
cihangir'i hatırlatıyordu, hayal içinde fakir
üsküdar'dan o rüyaya baktım: maviydin
bir özletip bir geri çekiyordun denizlerini!
usul usul inandım güzelliğin hatırına yağın
yağmurun üstümüzde hakkı vardır, inandım
uzak bir mavi kızın gözlerindeki bulut
burada içimize yağacaktır, inandım, mavi
bir yağmurluğun da olsa şiirden ıslanırdın!
gövdene de böyle inandım, duruydu, şiirin
nasıl bir şey olması gerektiğini hatırlatıyordu:
öyle çıplaktın ki içinde şiirden başka
hiçbir şey yoktu, gövden neyi hatırlatıyorsa
ona inanıyorum, beni hatırlamasa da, biliyorum
bazı uzaklıkların hiç mektup beklemediğini...

bazı şiirler de bekleyemiyor yağmurun dinmesini!

HAYDAR ERGÜLEN

KİTAP: Türkiye'nin tek, en uzun soluklu yayın organı. Yıl:2016

DANIŞMAN ÖĞRETMEN: AYŞEGÜL DEMİR YILMAZ

YAYIN KURULU: EYLÜL SUDE AYRANC I BEYZA SELİN VAROL BETÜL KILIÇ AYSU YILMAZ

İLKAN ÇATAL ATAHAN DEMİR HÜSEYİN BÜŞRA DAĞ

KÜBRA KÜLHAN ZEHRA NUREFŞAN KISA İBRAHİM SELİM ZEYBEK MEHMET EMİN BÜLBÜL